

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

1. Εισαγωγή

Το μάθημα των Θρησκευτικών, όπως υπηρετείται με το παρόν Πρόγραμμα Σπουδών διακρίνεται, αφενός, από την Κατήχηση και υπερβαίνει, αφετέρου, τη θρησκευολογική θεώρηση. Σκοπός του μαθήματος είναι να γνωρίσει στους μαθητές/τριες την ορθόδοξη πίστη και το πανανθρώπινο διαχρονικό φαινόμενο της θρησκείας. Επί πλέον, οι κύριοι στόχοι του μαθήματος των Θρησκευτικών -που είναι η βίωση αρμονικής κοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεό, τον εαυτό του, το συνάνθρωπό του και τη φύση- βοηθούν και προάγουν στην επίτευξη των στόχων μιας δημοκρατικής και ανθρώπινης Παιδείας. Το μάθημα των Θρησκευτικών, στο πλαίσιο της ορθόδοξης παράδοσης, προτείνει το ελεύθερο άνοιγμα στο Θεό, προβάλλει την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου προσώπου και την ακεραιότητα της δημιουργίας, επιδιώκει την ελευθερία και τη δικαιοσύνη, συμβάλλει στην ειρήνη και την αδελφосύνη, προωθεί το όραμα της καταλλαγής και της αλληλεγγύης ανθρώπων και λαών, πράγματα που αποτελούν βασικές επιδιώξεις της Παιδείας.

2. Δομή Προγράμματος Σπουδών

2.1 Βασικοί άξονες του αναλυτικού προγράμματος και πρόγραμμα σπουδών των Θρησκευτικών

Το Πρόγραμμα Σπουδών των Θρησκευτικών είναι οργανωμένο και δομημένο σύμφωνα με τις βασικές αρχές του «Αναλυτικού Προγράμματος για τα Δημόσια Σχολεία της Κυπριακής Δημοκρατίας» και εδράζεται σε τρεις βασικούς άξονες που αφορούν:

α. Ένα συνεκτικό και επαρκές σώμα γνώσεων.

Με τη διδασκαλία του μαθήματος επιδιώκεται οι μαθητές και οι μαθήτριες να γνωρίσουν την εικόνα της Εκκλησίας και των σύγχρονων θρησκευμάτων για το Θεό, τον άνθρωπο, την κοινωνία και τη φύση, όπως αυτή εκφράζεται στην πίστη, στην παράδοση, στα σύμβολα, στα κείμενα, στα μνημεία της/τους κ.ά., για την πορεία της/τους μέσα στην ιστορία και για την αποτύπωση της μαρτυρίας της/τους σε έργα πολιτισμού. Επίσης, του θρησκευτικού φαινομένου ως προσπάθειας του ανθρώπου να φωτίσει το οντολογικό του πρόβλημα.

β. Καλλιέργεια αξιών, υιοθέτηση στάσεων και επίδειξη συμπεριφορών, που απαρτίζουν τη σύγχρονη δημοκρατική πολιτότητα.

Με τη διδασκαλία του μαθήματος επιδιώκεται οι μαθήτριες και οι μαθητές να καλλιεργήσουν ήθος αρμονικής κοινωνίας με το Θεό, τον εαυτό τους, το συνάνθρωπό τους και τη φύση. Πιο αναλυτικά, μεταξύ άλλων, επιδιώκονται:

- Ανοικτότητα προς το υπερβατικό, ενίσχυση της αυτογνωσίας, αδελφική σχέση με τον οποιοδήποτε συνάνθρωπο, λειτουργική σχέση με τη φύση.
- Προσωπικό άνοιγμα προς το Θεό, σεβασμός της παράδοσης ως καινοποίησης ζωής, πάλη με τα μεγάλα υπαρξιακά ερωτήματα.
- Περιχώρηση της ελευθερίας και της αγάπης, της διαφοράς και της ενότητας, του προσώπου και της κοινωνίας, ως των πλέον ουσιωδών χαρακτηριστικών της ζωής.
- Θετική στάση απέναντι στην ισότητα των φύλων, των φυλών και των εθνών.
- Αναγνώριση και σεβασμός του δικαιώματος κάθε ανθρώπου να νοηματοδοτεί διαφορετικά την ανθρώπινη ζωή σε όλες τις πτυχές της και υιοθέτηση αγωνιστικής στάσης απέναντι σε φαινόμενα μισαλλοδοξίας.
- Κριτικός αναστοχασμός γύρω από θέματα που αφορούν τη θρησκεία, τη θρησκευτική συνείδηση και την αθρησκεία.
- Ανάπτυξη και καλλιέργεια ενδιαφέροντος και ευθύνης για τα δρώμενα στο τοπικό και στο παγκόσμιο σκηνικό.
- Ενεργός συμμετοχή στη δημοκρατική ευρυθμία της πολιτείας και στις προσπάθειες για ειρηνική συνύπαρξη ανθρώπων και λαών.

γ. Καλλιέργεια ιδιοτήτων, ικανοτήτων δεξιοτήτων που θεωρούνται στην κοινωνία του 21 αιώνα ως ικανότητες κλειδιά.

Με τη διδασκαλία του μαθήματος επιδιώκεται οι μαθητές και οι μαθήτριες να αναπτύξουν και να καλλιεργήσουν ικανότητα για

- Εμπειρική συνάντηση με το υπερβατικό (εφόσον ελεύθερα υιοθετήσουν αυτή την προοπτική), ενσυναίσθηση και δημιουργική αυτοέκφραση, επικοινωνία και καρποφόρο διάλογο με τον άλλο, πράξεις συνεργασίας και αλληλεγγύης.

- Αλληλεπίδραση και σύζευξη θεωρίας και πράξης, δημιουργική παρουσία σε κάθε πτυχή της ζωής.
- Κριτική σκέψη έναντι οποιουδήποτε δεδομένου, σύγκριση, σύνθεση και αξιολόγηση για περαιτέρω πρόοδο σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο.

2.2. Θεματικές περιοχές

Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

■ ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΠΟΥ ΖΩ

Στο επίκεντρο βρίσκεται η χαρά της ζωής, όπως αυτή αναπτύσσεται μέσα από τη σχέση με τον εαυτό, τους γονείς, τα αδέρφια, τους άλλους συγγενείς και τους γείτονες, καθώς επίσης τη φροντίδα για τα ζώα και τα φυτά.

■ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΗ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

- Η ιδιαιτερότητα της σχέσης με το δάσκαλο και τη δασκάλα, με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριες.
- Η φιλική σχέση με όλες και όλους πέραν του φύλου, της φυλής, του πολιτισμού, της θρησκείας και του χρώματος.
- Ο Χριστός ως ένας μεγάλος φίλος.

■ ΖΩΗ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Στο επίκεντρο βρίσκεται η Εκκλησία ως μια μεγάλη οικογένεια στο πλαίσιο της οποίας η ζωή με αγάπη εμφανίζεται σε διάφορες περιπτώσεις όπως είναι η βάπτιση, ο γάμος, τα γενέθλια, η ονομαστική εορτή, ο αγιασμός.

■ ΑΓΑΠΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΟΙΡΑΣΜΑ

Αναφέρεται στις σχέσεις με όλους και όλες, που χαρακτηρίζεται από την προσευχή για όλες και όλους, την αναγνώριση των λαθών μας που οδηγούν σε θετικές αλλαγές, στη συγχώρεση που οδηγεί στη φιλία, στο μοίρασμα και στη συνεργασία με όλους και όλες.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

Β΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

■ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Στο επίκεντρο βρίσκεται η οικογένεια ως ομάδα αγάπης στην οποία μαθαίνουμε να μοιραζόμαστε και όπου η γέννηση ενός παιδιού γίνεται δεκτό ως ένα υπέροχο δώρο, με τη βάπτιση να αποτελεί την υποδοχή στην αγκαλιά του κόσμου.

■ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

- Εκκλησία: μια μεγάλη οικογένεια με το Θεό ως πατέρα, την Παναγία ως μητέρα, τον Χριστό ως το μεγάλο αδελφό, και προστάτες των παιδιών τον Άγιο Στυλιανό και την Αγία Μαρίνα.
- Θεία Λειτουργία: τόπος όπου συναντιούνται διαφορετικοί και συνάμα αγαπημένοι άνθρωποι που μετά τη Θεία Λειτουργία μοιράζονται την αγάπη.

■ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

- Καρδιά γεμάτη αγάπη: η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη.
- Καρδιά που εργάζεται για όλους: ο άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων.
- Καρδιά που κτυπά για όλα τα πλάσματα του Θεού: οι άγιοι, τα ζώα και τα πουλιά.

■ ΦΙΛΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣ ΜΕ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ

- Φίλος και φίλη με όλους και όλες
- πέραν των βιολογικών χαρακτηριστικών
 - πέραν των θρησκευτικών διαφορών
 - πέραν των φυλετικών διαφορών
 - πέραν των πολιτισμικών διαφορών
 - πέραν των διαφορών φύλου.

■ ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- Οι ομορφιές του κόσμου.
- Η γη είναι το μεγάλο σπίτι μας, το οποίο φροντίζουμε με αγάπη. Φροντίζουμε επίσης όλα τα πλάσματα που ζουν σ' αυτό.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

Γ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΛΦΙΑ

■ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

- Η γέννηση ενός παιδιού ως δώρο στην οικογένεια: ο Ιωακείμ και η Άννα γεννούν την Παναγία.
- Υποδοχή του παιδιού σε μια μεγάλη οικογένεια: η βάπτιση του Χριστού.
- Κάθε άνθρωπος έχει χαρίσματα και τα χρησιμοποιεί για το κοινό καλό: το χρίσμα.
- Η σχέση μεταξύ των αδελφών: ο Ιωσήφ και τα αδέλφια του.

■ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

- Μάθηση για τη ζωή: οι Τρεις Ιεράρχες.
- Οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριές μου: οι μαθητές του Χριστού.
- Ισότητα ανδρών και γυναικών: γυναίκες στην υπηρεσία του Χριστού.
- Πρόσκληση όλων στο σπίτι: η φιλοξενία του Αβραάμ και της Σάρας.
- Σεβασμός των διαφορών.
- Παιδιά με αναπηρία.

■ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

- Οι γείτονες και οι γειτόνισσές μου: διαφορετικοί και αγαπημένοι.
- Αρμένισσες και Αρμένιοι.
 - Μαρωνίτες και Μαρωνίτισσες.
 - Λατίνες και Λατίνοι.
 - Τουρκοκύπριοι και Τουρκοκύπριες.
 - Άλλες και άλλοι.
 - Μια οικογένεια από άλλη χώρα εγκαθίσταται στη γειτονιά: η φυγή του Χριστού στην Αίγυπτο.

■ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΤΟ ΝΑΟ

- Μια μεγάλη οικογένεια: η Εκκλησία.
- Αγάπη προς όλους: η Θεία Λειτουργία.
- Μια μεγάλη μητέρα: η Παναγία.
- Ένας μεγάλος αδελφός: ο Χριστός.
- Αδελφοί και αδελφές όλων: οι άγιοι και οι αγίες.
- Αγιασμός της ζωής: ο αγιασμός του σπιτιού.
- Η χαρά της κοινότητας: το πανηγύρι.
- Η χαρά της ζωής: τα γενέθλια· η ονομαστική γιορτή.
- Ένα ταξίδι αγάπης: ο γάμος.
- Ένας προσωρινός αποχωρισμός: μία κηδεία.

■ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

- Όλα τα παιδιά είναι αδέρφια.
- Παιδιά που έγιναν μάρτυρες.
- Μια παγκόσμια αδελφική κοινότητα.
- Μία εικόνα: η εικόνα των Χριστουγέννων.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

Δ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ

■ ΜΕΤΕΧΩ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

- Μια αδελφική κοινωνία: η Εκκλησία.
- Γνωρίζω τον εαυτό μου: το χρίσμα.
- Αλλάζω τον εαυτό μου: ο Ζακχαίος.
- Ο Θεός βοηθά συνεχώς: η παραβολή του εύσπλαχνου πατέρα.

■ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΑΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

- Το κακό ασχημίζει τη ζωή: η πτώση.
- Επισήμανση και καταδίκη του κακού:
 - οι Προφήτες.
 - ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος
 - η Παναγία.

■ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΛΕΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

- Ο Θεός που έγινε άνθρωπος: ο Χριστός.
- Ο Χριστός μεταμορφώνει τη ζωή: το θαύμα στην Κανά.
- Όλες και όλοι είναι προσκεκλημένες/οι στον αγώνα: η παραβολή του σπορέα.
- Εμπόδια στον αγώνα: ο άφρων πλούσιος.
- Όλοι και όλες μπορούμε να προσφέρουμε:
 - η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη
 - η παραβολή του δίλεπτου της χήρας.

ΜΑΖΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

- Μαζί στον αγώνα: η Εκκλησία.
- Όλοι και όλες είναι αδέρφια: η Πεντηκοστή.
- Κοινότητα ζωής: οι αγάπες των πρώτων Χριστιανών.
- Για μια παγκόσμια αδελφική κοινότητα:
 - οι Απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας στην Κύπρο
 - ο Απόστολος Παύλος στον κόσμο
 - γυναίκες στην υπηρεσία της Εκκλησίας.

ΜΕ ΕΠΙΜΟΝΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

- Με επιμονή στον αγώνα:
 - τα αδέρφια μας που υποφέρουν από την πείνα
 - τα αδέρφια μας που υποφέρουν από την απόρριψη
 - τα αδέρφια μας που υποφέρουν από τον πόλεμο
 - τα αδέρφια μας που υποφέρουν από τη μόλυνση του περιβάλλοντος.
- Μία εικόνα: ο Άγιος Γεώργιος σκοτώνει το δράκοντα.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΟΛΟΥΣ

- Οι Ρωμαιοκαθολικοί.
- Οι Προτεστάντες.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

Ε΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΖΩΗ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

■ ΖΩΗ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

- Ζωή με αγάπη: η Εκκλησία.
- Δείκτες για αυθεντική ζωή: ο δεκάλογος.
- Αυθεντική ζωή: το ευαγγέλιο.
- Μοιραζόμενοι τη ζωή: η Θεία Λειτουργία.

■ ΝΙΚΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

- Δυσκολίες στη ζωή:
 - εγωισμός
 - εχθρότητα με το συνάνθρωπο
 - ασθένεια.
- Εμπιστοσύνη στον Θεό: η κιβωτός.
- Μοιραζόμενοι τη χαρά και τη λύπη: η ενορία.
- Μαζί με αγάπη: ένα μοναστήρι.

■ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

- Ένα μεγάλο σπίτι: ο ναός.
- Η ομορφιά στη ζωή:
 - αρχιτεκτονική
 - εικόνα

- υμνολογία
- αγιότητα.

■ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

- Φροντίδα για τα ζώα και τα άλλα πλάσματα.
- Φροντίδα για τον κόσμο.
- Η μόλυνση του περιβάλλοντος.

■ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

- Αυθεντική ζωή:
 - η ελευθερία.
 - η ειρήνη.
 - η δικαιοσύνη.
 - η ισότητα ανδρών και γυναικών.

■ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

- Οι Μουσουλμάνοι.
- Οι Ιουδαίοι.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΠΟΡΕΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

■ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

- Μια μεγάλη οικογένεια: η Εκκλησία.
- Όλοι και όλες διαφορετικοί και διαφορετικές αλλά ενωμένοι και ενωμένες:
 - η Θεία Λειτουργία
 - γυναίκες και άνδρες
 - άνθρωποι με διαφορετικά γνωρίσματα.

■ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

- Η αλήθεια στη ζωή: ο Χριστός.
- Ο Χριστός αλλάζει τη ζωή: η θεραπεία του διαμονιζομένου.
- Ο Χριστός ανοίγει νέους ορίζοντες: η θεραπεία της συγκύπτουσας.
- Πέφτω και σηκώνομαι: η παραβολή του εύσπλαχνου πατέρα.
- Πλήρης προσφορά στους άλλους: ο πολλαπλασιασμός των άρτων.
- Δείκτες αληθινής ζωής: η επί του Όρους Ομιλία.
- Κοινωνώντας με το Θεό κατανοώ τον εαυτό μου: η προσευχή.
- Κοινωνώντας με το Θεό βοηθώ το συνάνθρωπό μου: η νηστεία.

■ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

- Η Εκκλησία σε πορεία.
- Οι αιρέσεις.

- Τα σχίσματα.
- Αγώνας για την αλήθεια: οι Οικουμενικές Σύνοδοι.
- Η καταγραφή της αλήθειας: το Σύμβολο της Πίστεως.

■ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

- Τραυματισμοί της ζωής:
 - απάνθρωποι θεσμοί
 - πείνα
 - αποκλεισμός
 - πόλεμος
 - οικολογική κρίση.
- Μία εικόνα: η εικόνα της Πεντηκοστής.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

- Η Εκκλησία στο σύγχρονο κόσμο.

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

- Ο Ινδουισμός.
- Ο Βουδισμός.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

Α΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

■ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

- Ο Χριστιανισμός στην Κύπρο: η ίδρυση της Εκκλησίας Κύπρου.
- Ο Καινούργιος κόσμος του Θεού συγκρούεται με τον παλιό: οι διωγμοί· το διάταγμα των Μεδιολάνων.
- Ο Σταυρός σύμβολο του καινούργιου κόσμου του Θεού: οι Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη.
- Προστασία του καινούργιου κόσμου του Θεού από την αλλοτρίωση: ο μοναχισμός.
- Οι γυναίκες παρούσες στην Εκκλησία.
- Άγιοι της Εκκλησίας Κύπρου: Άγιος Επιφάνιος, Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμονας.
- Το Αυτοκέφαλο της Εκκλησίας Κύπρου.
- Η Εκκλησία Κύπρου κατά τη βυζαντινή περίοδο.
- Η Εκκλησία Κύπρου επί Λατινοκρατίας.
- Η Εκκλησία Κύπρου επί Οθωμανοκρατίας.
- Η Εκκλησία Κύπρου επί Αγγλοκρατίας.
- Η Εκκλησία Κύπρου επί Κυπριακής Δημοκρατίας.
- Η Ορθόδοξη Εκκλησία στο σύγχρονο κόσμο.
- Γνωριμία με ορθόδοξους Χριστιανούς από άλλες χώρες που διαμένουν στην Κύπρο.
- Μνημεία της Εκκλησίας Κύπρου.

■ Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

- Ιστορική αναδρομή.
- Πίστη.
- Πολιτισμικό περιεχόμενο.

■ Η ΜΑΡΩΝΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

- Ιστορική αναδρομή.
- Πίστη.
- Πολιτισμικό περιεχόμενο.

■ Η ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

- Ιστορική αναδρομή
- Πίστη
- Πολιτισμικό περιεχόμενο.

■ Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

- Ιστορική αναδρομή
- Πίστη
- Πολιτισμικό περιεχόμενο.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

■ Ο ΚΟΣΜΟΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΤΟ ΚΑΚΟ

- Η καταγραφή της σχέσης Θεού και ανθρώπου ως σχέσης ελευθερίας και αγάπης: η Αγία Γραφή, η Παλαιά Διαθήκη.
- Ένας κόσμος σε πορεία: η δημιουργία από τον Θεό ενός κόσμου «καλού λίαν».
- Η κλήση του Θεού για μεταμόρφωση του κόσμου: η δημιουργία του ανθρώπου.
- Η αστοχία του ανθρώπου να μεταμορφώσει τον κόσμο:
 - η διακοπή της κοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεό: η πτώση
 - η ρήξη του ανθρώπου με τον εαυτό του, το συνάνθρωπό του και τη φύση: η πτώση.

■ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ

- Η κλήση του Θεού προς τον άνθρωπο για τη δημιουργία ενός καινούργιου κόσμου: ο Αβραάμ ως γενάρχη μιας νέας ανθρώπινης ενότητας. Οι Αβραμιαίες θρησκείες.
- Επιτυχίες και αποτυχίες για τη δημιουργία ενός καινούργιου κόσμου: η ρήξη και η συμφιλίωση του Ιωσήφ και των αδελφών του ως ρήξη και συμφιλίωση των ανθρώπων.
- Ένας λαός σχηματίζεται: ο Μωυσής, η έξοδος από την Αίγυπτο και η ίδρυση του Ισραήλ.
- Δείκτες ζωής: ο δεκάλογος.
- Για ένα καινούριο κόσμο:
 - οι Κριτές
 - οι Βασιλείς
 - οι Ψαλμοί
 - η Σοφία.

- Μεγάλες γυναίκες της Παλαιάς Διαθήκης.
- Ένας καινούριος κόσμος έρχεται: οι προφήτες: η κριτική του παλαιού κόσμου, η προσδοκία για τη γέννηση του Χριστού και ο καινούριος κόσμος του Θεού. Η Παναγία.

■ Η ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

- Η καταγραφή της σχέσης Θεού και ανθρώπου εν Χριστώ: η Καινή Διαθήκη.
- Η θετική απάντηση του ανθρώπου στην πρόσκληση αγάπης του Θεού: ο ευαγγελισμός της Θεοτόκου.
- Η αγάπη του Θεού συναντά την αγάπη του ανθρώπου: η γέννηση του Χριστού.

■ Η ΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

- Η προετοιμασία για υποδοχή του καινούριου κόσμου του Θεού: ο Ιωάννης ο Βαπτιστής.
- Η έναρξη του καινούριου κόσμου του Θεού: η βάπτιση του Χριστού.
- Η μαθητεία στον καινούριο κόσμο του Θεού: οι μαθητές του Χριστού.
- Γυναίκες στην υπηρεσία του Χριστού.
- Η ισότητα των φύλων στον καινούριο κόσμο του Θεού.
- Γνωρίσματα του καινούριου κόσμου του Θεού: όλοι είναι ίσοι: παιδιά, γέροντες κ.ά.

■ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ: ΘΑΥΜΑΤΑ

- Η ψυχοσωματική πληρότητα του ανθρώπου: η θεραπεία του παραλυτικού.
- Η αρμονική σχέση του ανθρώπου με τη φύση: η κατάπαυση της τρικυμίας.
- Η πρόγευση της αθανασίας του ανθρώπου: η ανάσταση της κόρης του Ιάειρου.

■ ΟΔΟΔΕΙΚΤΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

- Η στάση των ανθρώπων έναντι του καινούριου κόσμου του Θεού: η παραβολή του σπορέα.
- Πλησίον στον καινούριο κόσμο του Θεού: η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη.
- Υπαρξιακός προσανατολισμός στον καινούριο κόσμο του Θεού: η συνάντηση του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα.
- Ο Θεός αναμένει όλους στον καινούριο του κόσμο: η παραβολή του εύσπλαχνου πατέρα.
- Η αγάπη ως κριτήριο για εισδοχή στον καινούριο κόσμο του Θεού: η παραβολή της κρίσης.
- Τα γνωρίσματα των ανθρώπων στον καινούριο κόσμο του Θεού: η επί του Όρους Ομιλία.
- Τα αιτήματα των ανθρώπων στον καινούριο κόσμο του Θεού: η Κυριακή Προσευχή.
- Η μεταμόρφωση της ύπαρξης στον καινούριο κόσμο του Θεού: η Μεταμόρφωση του Χριστού.

■ ΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

- Η προτύπωση της νίκης πάνω στο θάνατο στον καινούριο κόσμο του Θεού: η ανάσταση του Λαζάρου.
- Η αυτοθυσία στον καινούριο κόσμο του Θεού: η είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα.
- Μοιραζόμενοι το ψωμί και το κρασί στον καινούριο κόσμο του Θεού: ο Μυστικός Δείπνος.
- Η σύγκρουση με την απανθρωπία για τον καινούριο κόσμο του Θεού: η καταδίκη και η σταύρωση του Χριστού.
- Η ελευθερία και η αγάπη έχουν τον τελικό λόγο στον καινούριο κόσμο του Θεού: η ανάσταση του Χριστού. Οι γυναίκες πρώτες μάρτυρες της ανάστασης.
- Η μαρτυρία των μαθητών για τον καινούριο κόσμο του Θεού: ο Χριστός αποστέλλει τους μαθητές του σε αποστολή για ένα καινούριο κόσμο. Η ανάληψη του Χριστού. Οι γυναίκες στην ιεραποστολή.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ**■ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ**

- Πεντηκοστή: η ίδρυση της Εκκλησίας.
- Άνοιγμα προς όλους: ο Απόστολος Παύλος.
- Υπεράσπιση της αλήθειας για τον Θεό και τον άνθρωπο:
 - οι Οικουμενικές Σύνοδοι
 - το Σύμβολο της Πίστεως
 - η εικόνα.

■ Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Λειτουργικός χωρόχρονος: ο ορθόδοξος ναός.
- Η Θεοτόκος, οι άγγελοι.
- Οι κληρικοί και ο λαός του Θεού.
- Εικόνα και πρόγευση του καινούργιου κόσμου του Θεού: η Θεία Λειτουργία.
- Εορτολογικός κύκλος.

■ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

- Εισδοχή του ανθρώπου στον καινούργιο κόσμο του Θεού: το μυστήριο του βαπτίσματος.
- Κάθε άνθρωπος συνεισφέρει στην εύρυθμη λειτουργία του καινούργιου κόσμου του Θεού: το μυστήριο του χρίσματος.
- Η ζωή ως αυτοθυσία στον καινούργιο κόσμο του Θεού: το μυστήριο της ιεροσύνης.
- Ψυχοσωματική υγεία για μετοχή στον καινούργιο κόσμο του Θεού: το μυστήριο του αγίου ευχελαίου.
- Το νόημα του έρωτα στον καινούργιο κόσμο του Θεού: το μυστήριο του γάμου.
- Πτώση και ανύψωση στον καινούργιο κόσμο του Θεού: το μυστήριο της μετάνοιας.

■ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ-ΦΙΛΙΑ

- Διαφορετικοί και ενωμένοι:
 - η φιλία
 - άνθρωποι με ειδικές ανάγκες.
- Χαίρομαι με τους άλλους: η ψυχαγωγία.
- Αντιμετωπίζω με θάρρος τη ζωή: δημιουργικότητα εναντίον ναρκωτικών κ.ά.
- Ο πόνος στη ζωή [Ιώβ].
- Υποδέχομαι τον άλλο: ο μετανάστης, ο ξένος.
- Σέβομαι όλους: ενάντια στο φανατισμό και την ειδωλοποίηση. Οπαδός ή συναθλητής;
- Προσωρινός αποχαιρετισμός: κηδεία και πένθος.

■ ΔΙΑΦΥΛΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

- Πρόσκληση για σχέση διαφοράς και ενότητας: η σεξουαλικότητα, ο έρωτας, η αγάπη.
- Διαφορά και ενότητα: η ισότητα των φύλων.
- Οι διαφυλικές σχέσεις σήμερα.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ

■ ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΝΟΗΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

- Κοινωνία του ανθρώπου με το υπερβατικό: ο Θεός.
- Νοηματοδότηση της ύπαρξης: η θρησκεία· η αθρησκεία.

■ ΘΕΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΗ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

- Κοινωνία αγάπης και ελευθερίας: ο Θεός.
- Ένα ελεύθερο ον: ο άνθρωπος· το κακό.
- Μεγάλος οίκος του ανθρώπου: ο κόσμος.
- Τα γνωρίσματα της Ορθοδοξίας.

■ ΘΕΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΗ ΣΤΟ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟ

- Ο Ρωμαιοκαθολικισμός.
- Ο Προτεσταντισμός.

■ ΘΕΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΗ ΣΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ

- Θρησκευτικά συστήματα.
- Η αρχαία ελληνική θρησκεία.
- Αφρικανικά θρησκείματα.
- Ο Ιουδαϊσμός.
- Το Ισλάμ.
- Ο Βουδισμός.
- Ο Ινδουισμός.
- Η Γιόγκα.
- Η Κινεζική θρησκεία.
- Η Ιαπωνική θρησκεία.

■ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θέματα από τον εορτολογικό κύκλο.

2.3 Στόχοι και δείκτες επιτυχίας

Ολοκληρώνοντας την εγκύκλιο εκπαίδευση:

Ι. Σε σχέση με την Ορθόδοξη Εκκλησία οι μαθητές και οι μαθήτριες καλούνται να γνωρίσουν, μεταξύ άλλων, ότι:

- Ο Θεός είναι κοινωνία ελευθερίας και αγάπης τριών προσώπων: του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος· του εγώ, του εσύ, του άλλου που αλληλοπεριχωρούνται στο εμείς. Στην κοινωνία αυτή:
 - α) κάθε πρόσωπο είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο· β) κάθε πρόσωπο είναι ίσο με τα άλλα· γ) κάθε πρόσωπο βρίσκεται σε απόλυτη ενότητα με τα άλλα.
- Ο τριαδικός αυτός Θεός φανερώνεται στο πρόσωπο, στη ζωή και στη διδασκαλία του Ιησού Χριστού και βιώνεται ως τρόπος ζωής εν Αγίω Πνεύματι μέσα στην Εκκλησία.

- Ο άνθρωπος αληθεύει όταν βρίσκεται σε αρμονική ενότητα (κοινωνία ελευθερίας και αγάπης) με το Θεό και, κατ' επέκταση, με τον εαυτό του, το συνάνθρωπό του και τη φύση.

Αρμονική σχέση του ανθρώπου με το Θεό: η κοινωνία του ανθρώπου με το Θεό είναι κοινωνία προσώπων, ασύγχυτη και αδιαίρετη. Στη σχέση του με το Θεό: α) ο άνθρωπος δεν συγχύζεται με το Θεό, δεν χάνει το πρόσωπό του, δεν κολοβώνεται η φύση του· απεναντίας, καταφάσκεται ολόκληρη η ύπαρξή του, βιώνει την απόλυτη ετερότητα· β) ο άνθρωπος δεν χωρίζεται από το Θεό, ζει με τον τρόπο ύπαρξης του Θεού, βιώνει την αθανασία, τη νίκη πάνω στη φθορά και το θάνατο. Πέραν κάθε θεοκρατίας και ανθρωπομονισμού, Θεός και άνθρωπος είναι έτεροι εταίροι που συνεργούν για τη μεταμόρφωση του κόσμου.

Αρμονική σχέση του ανθρώπου με τον εαυτό του: Ο άνθρωπος είναι ψυχοσωματικός. Τούτο σημαίνει ότι βιώνει την πληρότητα ή την αλλοτρίωση της ύπαρξής του με ολόκληρο τον ψυχοσωματικό του δυναμισμό. Κατά συνέπεια, μεταξύ άλλων:

- κάθε ενέργεια του ανθρώπου είναι ψυχοσωματική
- αναδεικνύονται και καλλιεργούνται ισότιμα όλες οι εκφάνσεις του ανθρώπινου ψυχοσωματικού δυναμισμού (αισθήσεις, λογική, βούληση, συναίσθημα, φαντασία κ.ά.).

Αρμονική σχέση του ανθρώπου με το συνάνθρωπό του: Ο άνθρωπος είναι κοινωνικός. Τούτο σημαίνει ότι αναδεικνύεται η ετερότητά του μέσα στην αυθεντική κοινωνία με τους άλλους. Κατά συνέπεια στη σχέση του ανθρώπου με το συνάνθρωπο, μεταξύ άλλων, επιδιώκεται:

- η υπέρβαση του σεξισμού και η ισότητα των φύλων
- η υπέρβαση του ρατσισμού και η ισότητα των φυλών
- η υπέρβαση του εθνικισμού και η ισότητα των εθνών.

Αρμονική σχέση του ανθρώπου με τη φύση: Ο άνθρωπος ζει μέσα στη φύση. Τούτο σημαίνει την αλληλεπίδραση και την αλληλεξάρτηση ανθρώπου και φύσης. Κατά συνέπεια στη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, μεταξύ άλλων, επιδιώκεται:

- η λειτουργική σχέση με τη φύση, που σημαίνει: ούτε παγανιστική ιεροποίηση της φύσης ούτε τεχνοκρατική εκμετάλλευσή της
- ο άνθρωπος είναι δημιουργός: δεν προσαρμόζεται στο περιβάλλον αλλά το τροποποιεί σύμφωνα με το όραμά του για τον κόσμο
- η τεχνολογία υπηρετεί τον άνθρωπο και σέβεται τη δημιουργία
- η εύρεση του συγκεκριμένου ρόλου που το κάθε ον επιτελεί μέσα στη μεγάλη κοσμική λειτουργία που λέγεται ζωή
- ο σεβασμός της αξίας κάθε όντος.

II. Σε σχέση με τα σύγχρονα θρησκευόμενα οι μαθητές και οι μαθήτριες καλούνται να γνωρίσουν, μεταξύ άλλων, ότι:

- Κάθε θρήσκευμα έχει τη δική του εικόνα για τον Θεό, τον άνθρωπο, την κοινωνία και τη φύση.
- Κάθε θρήσκευμα έχει τη δική του αντίληψη για το πώς σχετίζονται μεταξύ τους ο Θεός, ο άνθρωπος, ο συνάνθρωπος και η φύση.
- Κάθε θρήσκευμα νοηματοδοτεί διαφορετικά την ανθρώπινη ζωή σε όλες της τις πτυχές.
- Κάθε θρήσκευμα αποτυπώνει την κοσμοθεωρία του σε κείμενα, σύμβολα, μνημεία κ.ά
- Κάθε θρήσκευμα έχει τη δική του ιστορική πορεία και τις δικές του πολιτισμικές εκφράσεις.
- Ο πιστός κάθε θρησκευόμενου δικαιούται να θεωρεί ότι η πίστη του είναι η αληθινή αλλά οφείλει να επιτρέπει το ίδιο δικαίωμα στον καθένα.
- Η γνώση των θρησκευμάτων άγει στην κατανόηση του άλλου και διευκολύνει την κοινωνία μαζί του μέσα σε συνθήκες που σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

- Η γνώση των θρησκευμάτων άγει στην υπέρβαση των προκαταλήψεων και της μισαλλοδοξίας.
- Η γνώση των θρησκευμάτων δεν εξυπακούει ούτε το σεκταρισμό ούτε το συγκρητισμό αλλά την αλληλογνωριμία και τον αλληλοσεβασμό μέσα σε πλαίσια ειρηνικής συνύπαρξης.
- Η γνώση των θρησκευμάτων δεν σημαίνει την απώλεια ή τη νόθευση της οικείας πίστης αλλά την επίγνωση των διαφορετικών κοσμοαντιλήψεων και του διαφορετικού τρόπου ζωής που το καθένα καταθέτει ενώπιον της ελευθερίας των ανθρώπων.

III. Σε σχέση με το θρησκευτικό φαινόμενο οι μαθήτριες/τές καλούνται να γνωρίσουν, μεταξύ άλλων, ότι:

- Ο άνθρωπος, αργά ή νωρίς, συνειδητά ή ασυνείδητα, θα αναμετρηθεί με τα μεγάλα υπαρξιακά ερωτήματα: τι είναι η ζωή, ο θάνατος, η πληρότητα· η αθανασία, ο κόσμος, η αλήθεια κ.ά.
- Η αναμέτρηση των ανθρώπων με τα μεγάλα υπαρξιακά ερωτήματα δημιουργεί το θρησκευτικό φαινόμενο.
- Κάθε θρησκευτικό φαινόμενο εκφράζει συγκεκριμένη νοηματοδότηση της ανθρώπινης ζωής.
- Η κατανόηση του θρησκευτικού φαινομένου επιτρέπει την κατανόηση των εκφράσεων και των συνεπειών του μέσα στην ιστορία.
- Υπάρχουν άνθρωποι των οποίων η υπαρξιακή αναζήτηση δεν καταλήγει στο θρησκευτικό φαινόμενο. Τούτο αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμά τους που είναι απολύτως σεβαστό.
- Η γνωριμία με την αθρησκεία επιτρέπει την κατανόηση και τον αλληλοσεβασμό των ανθρώπων.

3. Διδακτική Μεθοδολογία

Η διδακτική μεθοδολογία του μαθήματος περιλαμβάνει οποιαδήποτε στρατηγική διδασκαλίας προάγει τη θεογνωσία και την αυτογνωσία, την κοινωνικότητα και τη φυσική θεωρία. Τούτο προϋποθέτει πολυπρισματική ανάλυση και κριτική και ελεύθερη υιοθέτηση γνώσεων, δεξιοτήτων και στάσεων. Σε μικροεπίπεδο ο/η διδάσκων/ουσα επιλέγει/δοκιμάζει οποιαδήποτε μέθοδο κρίνει κατάλληλη προς τούτο. Μεταξύ άλλων, λαμβάνονται υπόψη οι υπαρξιακές ανησυχίες, τα ενδιαφέροντα, η ετοιμότητα και το στυλ μάθησης κάθε μαθητή/τριας. Διαφορετικοί/ές μαθητές και οι μαθήτριες, με διαφορετικές ανάγκες, διαφορετικές ικανότητες, διαφορετικά κίνητρα, αποτελούν τις διάφορες τάξεις μικτής ικανότητας. Συνεπώς διαφορετικοί τρόποι διδασκαλίας, με διαφορετική προσέγγιση/συμμετοχή/εργασία για κάθε μαθήτρια/ή είναι η κατάλληλη διδακτική προσέγγιση. Με επίκεντρο το/τη μαθητή/τρια, με πλήρη αξιοποίηση του διδακτικού χρόνου, με τη χρήση πολυποίκιλου υλικού και κατάλληλης τεχνολογίας, με την εκμάθηση διαφορετικών τρόπων μάθησης, η/ο διδάσκουσα/διδάσκων καλείται να εμπλέξει όλους τους/τις μαθητές/τριες στην παιδευτική διαδικασία. Εξατομικευμένα και συνεργατικά, με τη συμμετοχή του όλου ανθρώπινου ψυχοσωματικού δυναμισμού, αναδεικνύονται και καλλιεργούνται όλα τα χαρίσματα όλων των μαθητών και των μαθητριών, μέσα σε δημοκρατικό και ευχάριστο κλίμα εργασίας. Όλοι οι μαθήτριες/ές, με τρόπους συνεργατικούς και αλληλεπίδραση, μαθαίνουν τη συνεργασία και την αλληλεγγύη όλων στη ζωή.

Η χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας προσφέρει σημαντικά στην όλη κατεύθυνση του μαθήματος. Η χρήση του κυβερνοχώρου για άντληση πληροφοριών, ανάλυση, έλεγχο και αξιοποίησή τους· οι ψηφιακοί δίσκοι· τα ντοκουμαντέρ· η επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με μαθήτριες/τές από άλλες χώρες και θρησκείες· η εποπτικοποίηση σχετικών θεμάτων· η δημιουργία περιβαλλόντων μάθησης στο διαδίκτυο· η δημιουργία διδακτικών σεναρίων είναι μερικά παραδείγματα για το πώς οι ίδιοι/ες οι μαθητές και οι μαθήτριες μπορούν να οικοδομήσουν τη γνώση. Ταυτόχρονα το μάθημα μπορεί να εμπλουτισθεί -πέραν ασφαλώς της γραφικής και πατερικής γραμματείας, της τέχνης και της παράδοσης- με κατάλληλα λογοτεχνικά κείμενα, φωτογραφίες και πίνακες, μουσική και κινηματογράφο.

4. Αξιολόγηση

Η αξιολόγηση στο μάθημα των Θρησκευτικών αφορά: το/τη διδάσκοντα/ουσα· τον κάθε μαθητή/τρια· τους σκοπούς· τη διαδικασία μάθησης· τη οργάνωση της τάξης· τις δραστηριότητες· την αυτοαξιολόγηση και την ετεροαξιολόγηση. Μεταξύ άλλων αξιολογείται η ικανότητα του/της διδάσκοντος/ουσας να προετοιμάζει και να επιτυγχάνει τους σκοπούς, το περιεχόμενο, την εκδίπλωση του μαθήματος, λαμβάνοντας υπόψη τη διαφορετικότητα των μαθητών και των μαθητριών· να προάγει ισότιμα γνώσεις, δεξιότητες, στάσεις, με ισότιμο τρόπο για όλους τους μαθητές. Με ξεκάθαρα κριτήρια ελέγχου του αποτελέσματος, γίνεται αυτοαξιολόγηση και ετεροαξιολόγηση κάθε μαθητή/τριας από το διδάσκοντα/ουσα, από τον ίδιο/α το/τη μαθητή/τρια και κάθε άλλο/η συμμαθητή/τρια. Με συνεχή ανατροφοδότηση και αναστοχασμό, δημιουργία ατομικών και συλλογικών φακέλων, η αξιολόγηση σκοπεύει να διαπιστώσει την πρόοδο κάθε μαθητή/τρια μέσα στο χρόνο.

Η αξιολόγηση στο μάθημα των Θρησκευτικών δεν αποβλέπει στον ανταγωνισμό και την αντιπαλότητα ακοινώνητων ατόμων αλλά στη συναδέλφωση και τη συνύπαρξη έτερων εταίρων.

